

HAGERI KIRIK

EELK Hageri Lambertuse koguduse infoleht, detsember 2022, nr. 38

Lehes:

Jõuluks Petlemma

Jõulud - eriline aeg

Ajalooks saanud kirjad

Hageri koguduse pasunakoos 75

Kogudusemaja remont 2022

Koguduse elu remondi ajal

Hageri palvemaja sai toetust

Lauluraamatud, lauluraamatud...

EELK teeneteristi tunnustusmärgi saajad

Koguduse II poolaasta kroonika 2022

Teated

Hageri koguduse pasunakoos Hageri kirikus, 6.11.2022. Foto: Vello Kuusmaa

Jõuluks Petlemma

Nii läks ka Joosep Galileamaalt Naatsaretist üles Juudamaale, Taaveti linna, mida hüütakse Petlemmaks, sest ta oli Taaveti soost ja pärusmaalt... Lk 2:4

Petlemm kohanimena on meile tuttav ennekõike jõululaulude kaudu. Julgen arvata, et tänased poliitilised teemad Palestiina linnakese ümber, on paljude jaoks kas täiesti tundmatud või kusagil tagaplaanil. Laste jõululaulu sõnad „Nüüd Petlehemma linna ma tahan rännata, seal tohin vaimus minna Ta söime juurde ma...” (Jõuluviisid, 48) kõnetavad aga paljusid.

Kodupaigad on alati armsad. Need ei ole ainult paigad kaardil, vaid on pühad paigad. Kindlasti on meil, kes oleme elanud oma kodumaal ja kodukohas, raske ette kujutada põgenike enesetunnet. Nad ei saa elada seal, kus nad tahaksid, kus on nende juured.

Jõuludega seoses kasvab kodukoha tähtsus veelgi enam. Paljud suurlinnades elavad inimesed sõidavad jõuluks maale. „Jõuluks koju!” Igatseme minna kodupaika - paika mis on seotud vanemate ja lapsepõlve mälestustega. Jõululaupäeval on esil olulised teemad nagu saun, kodukirik, surnuaed ja osadus pereringis.

Petlemm on Taaveti soole püha linn. See on mitmete juudi esiisade, ka kuningas Taaveti sünnilinn. Luuka evangeelium ütleb: „Nii läks ka Joosep Galileamaalt Naatsaretist üles Juudamaale, Taaveti linna, mida hüütakse Petlemmaks, sest ta oli Taaveti soost ja pärusmaalt...”

Petlemm on Jeruusalemma läheduses asetsev väike linnake. Linna suurust arvestades täiesti tähtsusetu. Täendus tuleb aga mujalt. Jumal on andnud tähtsusetule tähenduse. Jumala armu ei saa mõõta enamusega, see ei ole ka sotsiaalne õiglus, vaid arm. See on, kui see on.

Jõulude seos Petlemmaga on vankumatu, sest seal sündis Jumala Poeg. Nikaia usutunnistuses ütlemine: „Me usume ühteainsasse Issandasse Jeesusesse Kristusesse, Jumala ainu-sündinud Pojasse...” Jõulude ja Petlemma seos on ajalik ja ajatu, lausa igavikuline.

On levinud arvamus, et Jumalaga koos olemiseks ehk jumalalogemuseks ei vaja me mingeid kindlaid kohti, ehitisi ega institutsioone. Läheme lihtsalt metsa ja looduses tajume kõige paremini Jumala kohalolekut. See, mis on südames, on tähtis. Küllap ka sellises kogemuses on oma tõde, see ei ole aga kirikuks olemine.

Kristlik usk on seotud aja ja kohaga. Jõululaps ei sündinud kusagil umbmäärases kohas, kõrbes, põllul, metsas, orus või mäel, vaid Petlemmas. Ka ajalise määratluse kohaselt ei ole jõulusõnum lihtsalt meie aja ja vajadustega umbmääraselt seotud ilus lugu, mis on pidevas muutumises. See ei ole ka ainult emotsioon või tunne, kuigi jõuludega on seotud palju tundeid. Selle sõnumi juured on meie ajaarvamise aluseks olevas sündmuses, konkreetsetes ajas ja kohas. Jõulud, mille loome ainult oma südames, on meie tehtud jõulud. Kui sellel on tähendus, siis ainult meile ja sedagi lühikeseks hetkeks.

Karjaste kutse „Läki nüüd Petlemma!” on üleskutse osadusele, „et näha saada seda, mis on sündinud, mis Issand on teatanud meile”. Jõuluosaduses sünnib midagi suuremat ja püsivamat sellest, mida ise suudame. See on Jumala puudutus, see toob südamesse rahu.

Õnnistatud jõuluaega!

Jüri Vallsalu

Hageri kiriku 130. aastapäev, 11.09.2022. Räpina koguduse õpetaja Urmas Nagel ja Jüri Vallsalu. Foto Vello Kuusmaa

Jõulud – eriline hea tegemise ja andeksandmise aeg

Arne Mänd

Lk 6:31 ütleb Jeesus: „Nii nagu te tahate, et inimesed teile teeksid, nõnda tehke ka neile!“ Igapäevamõistes võime kogu meid ümbritseva keskkonna ja olukorrad jagada meile meeldivaiks või ebameeldivaiks, meie suhtes headeks või kurjadeks. Väga palju on elus ka seda, mis meid otseselt ei puuduta – selle suhtes jääme ükskõikseks. Me kuuleme, näeme ja loeme meediast uudiseid, mille võtame parimal juhul teadmiseks, enamasti laseme aga hoopis kõrvust mööda. Kahjuks jääme vahel ükskõikseks ka siis, kui olukord nõuab meie sekkumist.

Mulle meenub juhus ühest ammusel rongisõidust, kus minagi otsustamisega hiljaks jäin. Liiva peatusest tuli rongi hoolitsetud välimusega teismeline noormees. Kui piletimüüja temani jõudis, muutus noormees ebalevaks ja tunnistas, et rahakott oli maha jäänud. Jälgisin olukorra arengut. Piletimüüja teatas, et kui raha pole, tuleb järgmises peatuses maha minna. Et poiss käsku täidaks, seisis piletimüüja kindlalt tema kõrval. Olukorda jälgides tekkis mul kahesuguseid mõtteid: teeks heateo ja ostaks poisile ise pileti; või võis ka olla, et noormees ongi seikleja, kes õnnemängu peal väljas on. Seda mõtet kinnitas ka kellaaeg, mil poiss oleks pidanud hoopis koolipingis istuma. Niimoodi kaksipidi mõeldes saabus Männiku peatus ning poiss sunniti rongist lahkuma. Aga võibolla oli noormees teel oma haiget vanaema vaatama... Olin jäänud oma heateo täideviimisega hiljaks.

Pärast seda juhtumit jäi mul pikaks ajaks ja vaevab senini tunne, et ma oleksin võinud teoks teha oma esimese mõtte – osta noormehele pileti. Mina oleksin heateo teinud, kõik muu (võibolla ka tänutunne) oleks poisi osaks saanud. Täide oli läinud kõnekäänd: tahtsin paremat, aga läks nagu alati.

Keegi meist pole kaitstud täbarate olukordade eest. Seda kogemust pean siiani endale õnnetuks õppetunniks: mis õigus oleks minul täbaras olukorras teistelt abi loota, kui ma teisele selle andmata jätan? Jah, liiga sageli käitume preestri

ja leviidi kombel, kes röövlite kätte sattunud ükskõiksest mööda läheme. Aidaku meid Jumal, et me ukraina rahva suhtes samuti ei käituks, vaid halastaja samaarlase kombel appi tõttaksime.

Meile öeldi täna – nõnda nagu teie tahate, et inimesed teile teeksid, nõnda tehke ka neile! Mida me siis tahame, et inimesed meile teeksid? Ajalugu on meile, eestlastele õpetanud kõigepealt mõisahärrade käsku täitma ja alles pärast seda ise endaga toime tulema. Oleme oma rõõmude ja muredega nii ükski, et ei märkagi, et meie ümber veel keegi on, kes meilt abi ootab või kellega oma rõõmu jagame.

Kui me kellestki hoolime, teda tema mures ja hädas üksi ei jäta, teda aitame, teeme heateo mitte ainult temale, vaid ka endale. Kunagi ei tea, millal abiandja ja selle vajaja rollid vahetuvad. Küll on siis hea, kui too teine, kes eile minu abi tarvitas, mulle täna oma abikäe ulatab.

Vahel tundub, nagu oleks see „ülim käsk“ antud vaid meile, mitte teistele, kes meie ümber on. Tuleb ette olukordi, kus solvume, kui oleme teinud ühe või mitu heateogu, kuid meie häda ja muret justnagu ei märgatagi. Siis oleme pettunud ja hakkame Peetruse kombel oma heategusid ja andeksandmisi üles lugema. Eks meiegi küsi, mitu korda pean ma oma ligimesele tema eksimusi andeks andma, kas seitse või seitsekümmend korda? Jeesus ei ütle ei ühte ega teist arvu, vaid räägib õpetliku loo halastavast kuningast ja kurjast sulasest (loe: Mt 18:23-35).

Nõnda siis kutsub Jeesus tegema head ja andeks andma ligimesele tema eksimused. Kui meiegi päevast päeva oma eksimused taevaselt kuningalt andeks palume ja andeks saame, siis on ka meie kohus oma kaaslastele tema võlad andeks anda ja kustutada. Me ei taha ju keegi sattuda samasse piinapaika, kuhu sattus too tige sulane, kes oma võlad oli andeks saanud, kuid kaassulasele ei andestanud.

Kammerkoor Lambertus Kohila jõulumaal, 10.12.2022. Foto: Merle Beljæev

Ajalooks saanud kirjad

Hageri kihelkonna serval asub Ristema talu muuseum, mis jutustab ühe kogukonna inimeste lugu. Mõnuste küla Ristema talu kunagine peremees Evald Rennik oli suur ajalooahuviline. Ta uuris Hageri kihelkonna inimeste ja talude kohta, pani kirja kõik infokillud, mis leida oli. Lisaks lugudele kogus Evald lähipiirkonna taludest vanu esemeid ning eksponeeris neid Ristema talu kolme uksega aidas. Külarahvas teab rääkida, et see olla olnud suur asi kogukonna jaoks, Evald oskas iga eseme kohta põnevaid lugusid rääkida.

See kõik oli aga pea poolsada aastat tagasi...

teenimas ning söandab kirjutada Mõnuste küla teises servas elavale tüdrukule. Teine osa kirju on kirjutatud aastatel 1941-1944, kui Evald ja Olly juba abikaasadena pidid sõja tõttu lahus olema.

Ega ajas ju palju muutunud pole, ikka tunneme igatsust, unistame ja armume, aga väljendusviis on tänapäeval kindlasti teine. Kes see ikka enam 12-leheküljelisi kirju teineteisele saadab? Täna oleme harjunud lühendite, emoji'dega ja heal juhul sõnumites paar lauset korraga saatma. Ehk seetõttu

Merle Beljäev. Foto: erakogu

2003. aastal ostime Ristema talu Evaldi ristipojalt. Vana maja peitis endas palju kraami, mille esmalt pööningule viisime. Alles viisteist aastat hiljem asusin kastide sisu uurima: vanad koolivihikud ja tohutul hulgal postkaarte ning fotosid. Ühtäkki haaras mu silm ilusa käekirjaga kirja, mis oli suunatud Olly nimelisele naisele Evaldilt: „*Andesta, et julgen läkitada Sulle kirjakest ja tülitada sellega. Võib-olla ei oleks Sa seda sugugi soovinud, kuid siin kaitseväs õpib inimene nii julgeks et ei küsi enam kellegist...*“

Ma polnud enne väga uurinud, kes olid need inimesed siin talus varasemalt. Mäletan, et sorteerisin kümneid ja kümneid kirju ning üritasin neid kuupäeva järgi seada. Lugesin hommi- kutundideni ja silme ette kangastus kahe noore armastaja elu. Kirjavahetus algab 1932. aasta suvel, kui Evald on aega

sõjaajal saadetud kirjad meid nii sügavalt puudutavadki. Ja kui palju tröösti nad lahusoleku ajal annavad! Võib vaid ette kujutada seda ootust - oleks kasvõi kaks rida paberil, et su kallimaga kõik korras on sel koledal sõjaajal.

Neid kirju võiks tõesti lõputult lugeda, ikka leiad neist uusi värve ja tundeid toonasest ajast. Just tänu nendele kirjadele sai Ristema talu muuseum 2018. aastal taas avatud.

Ühe lõigu tahaksin teiegagi jagada, mis väga hästi siia jõulu- aega sobitub:

Evaldile 18.12.1944

On juba esmaspäeva õhtu, seega nädal edasi kui kirjutasin Sulle elmised read. Eile käisime Jüriga Hageris laua kirikus. Oli küll

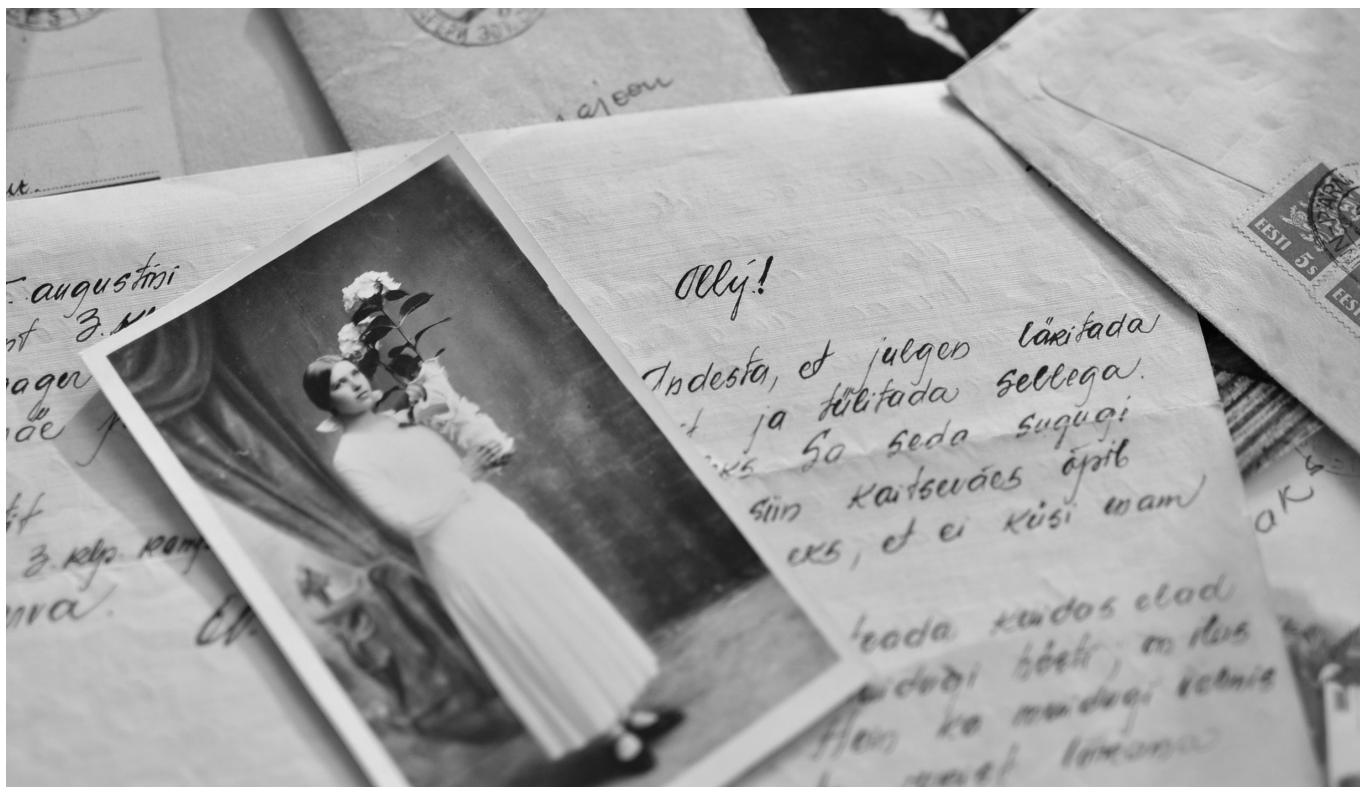

Foto: erakogu

kahju, et Sul polnud võimalik meiega tulla. Inimesed küsisid: „Ei tea kas tänavu jõulusid ka antakse“. Õpetaja ütles: „Ega pole siis anda ega võtta, nad ju tulevad ise“. Ja kirikus ta rääkis: „On täiesti vale küsimuste esitamine inimeste seas, ei tea kas jõulud ka nüüd meie kalendris seisavad. See on ju täiesti ükskõik, kas nad kalendris on või ei ole ja kui Sa pead ka seisma jõulupühäl töö ja ameti juures ja tööriided seljas, siis ei võta see ometi jõulusid su käest, vaid kui Sa vaimus kummardad karjastega Petlemma sõime ees ja võtad Jõululapsukese vastu oma südamesse, siis on sul tõelised jõulud. Ei aita see kui oleks küll 5-6 vaba päeva ja kõik perekond istuks koos sööks ja jooks ja ometi jõululaps ei Saa südamesse sündida, siis ei ole neil inimestel iialgi jõulusid.“

Nii mu väike kallis, oleme meie ju ka rõõmsad, sest jõululaps toob rõõmu kõigile, kes seda tema käest vastu võtavad, nii kaob kõik kurbus ja mure ja me võime rõõmsast edasi astuda seal, kus Tema meid Saadab.

Kuule kallis, ma tahan Sind varsti vaatama tulla. Ei tea, millal on parem aeg, kas jõulu või uusaasta või millal? Ei tea, kas Sa kaua veel seal oled? Kuidas Sa muidu elad? On Sul midagi puudu? Jüri tuleb, eks ta räägib Sulle siitpoolt veel üht-teist. Mina keetsin siirupit, tegin küpsiseid, sugesin linu, panin kaks tüdrukut ketrama, ise vaatan pealt. Nii need päevad lähevad, varsti on ju jõulud käes, seda ma alati nii väga ootan. Ei tea, ehk Sa tuled jõuluks koju? Mina küll usun. Ma kirjutaks Sulle veel, aga ma armastan Sind nii sügavalt, et mul puuduvad sõnad.

Õnnistatud jõulupühi ja uut aastat! Sinu Olly

Evald Rennik. Foto: erakogu

Olly (Olga) Kraam (Rennik). Foto: erakogu

Pisut lähemalt ka Ollyst ja Evaldist

Evald Rennik sündis Tallinnas 1911. aastal. Peale isa surma võttis Evaldi onu, Jüri Rennik, ta endale kasupojaks. Nii asus 4-aastane Evald elama Ristema tallu, Mõnuste külla.

Olly Kraam sündis 1914 Mõnuste külas, Liiva talus. Räägitakse, et Evaldi kasuisa Jüri, olla armastanud Olly ema. Toona siiski ühist liitu ei sõlmitud, kuid unistus Liiva ja Ristema talu ühendamisest jäi Jürile alles. Nii soovitas ta oma kasupojal, Evaldil, kosida Liiva talu peretütar Olly.

Ollyl ja Evaldil sündis 1949. aastal tugev poiss, kellele pandi nimeks Lembit. Enne poja sündi nägi Olly unes, et peab viima ühe paki Hagerisse. Kui tuisuse ja külma ilmaga Riisipere sünnitusmajast koju sõideti, kontrollis ema Olly, kas laps ikka hingab, kõik näis korras olevat. Kui väike Lembit kahenädalaselt kopsupõletikku suri ja Hageri surnuaiale maeti, tuli unenägu Ollyle meelde. Ollyle mõjus lapse kaotus nii raskelt, et ta otsustas, et ei soovi enam rohkem lapsi saada.

Olly oli väga usklik, tema vaimsus mõjutas Evalditki. Evald teenis vabatahtlikuna Hageri koguduses ilmikjutlustajana, tema tegevus oli seotud nii Hageri kui ka Tõdva palvemajaga (1970ndatel). Ühtlasi sai Evaldist Hageri kihelkonna kroonik ja ta avas 1980ndatel oma Ristema aidas talumuuseumi.

Olly ja Evald leidsid rahu oma usus elades Ristemal kuni surmani. Evald suri 1983. aastal, 14 aastat enne Olly lahkumist.

Peale armastatud mehe surma elas Olly endassetõmbunult talu tagatoas.

Kohalikud mäletavad, et kui Olly jalutas läbi küla Liiva tallu oma ema külastama, leidis tema taskutes alati laste tarvis komme, mida neile lahkesti jagas.

Olly suri 83-aastasena oma kodus Ristemal 1997. aastal.

Nüüdseks on see kõik küll ajalugu, aga tänu nendele kirjadele elavad Olly ja Evald meie südameis ikka edasi. Kel rohkem huvi kirjade ja piirkonna ajaloo vastu, siis olete oodatud Ristema talu muuseumisse.

Merle Beljäev

Ristema talu muuseumi perenaine
5342 3483

Merle Beljäev. Foto: erakogu

Hageri koguduse pasunakoor 75

Kahro Kivilo

„On sul tükikene leiba, ära seda üksi söö, vaid koos kaaslasega jaga – siis see leib on maitsvam veel.“ See Piret Ripsi laul mölkus Joel Otsal meeles, kui ta kutsus üksteisele oma vaimulikku muusikaleiba jagama taas need pasunakoorid, kes juba pea paarkümmend aastat koos ühel meelel ja ühes hingates Issandale kiitust on mänginud. Ettekäändeks järjekordsele kokkusaamisele oli Hageri pasunakoori väärikas tähtpäev, mida on aastaid tähistatud muusikat jagades koos sõpradega.

6. novembril kõlasid pasunahelid Hageri kirikus jumalateenistusel. Koraale ja pisut liturgiat mängisid, orelile abiks,

meid jutlusega Jüri Vallsalu.

Pidu jätkus Hageri rahvamajas. Hageri koguduse pasunakoori jaoks mängida selle maja katuse all, oli – nagu on nüüd kombeks öelda – märgiline. Nimelt jutustab ajalugu, et karmil Vene ajal korjati kiriku pasunameeste käest pillid ära just rahvamaja jaoks ja selleks, et kirikus edasi teenida, hankisid mängijad omale isiklikud pillid. Võib kindlalt väita, et koguduse pasunakoor ei olegi rahvamajas enne välja mänginud.

Pidulik osa rahvamajas oli kui misjonisündmus. Rõõmustav oli kuulda ja kogeda, et kõik, kes Hageri pasunakoori tervitasid, tegid seda kristlikus vaimus ja mängijatele õnnis-

Hageri pasunakoor 75. Hageri rahvamajas koos külalistega Kohilast, Raplast ja Koselt 6.11.2022. Foto: Vello Kuusmaa.

ühendkoorina Hageri koguduse pasunakoor, Kose Kiriku Pasunakoor, Rapla pasunakoor ja Kohila Kunstide Kooli vaskpilliõpilased. Juhatasid Joel Ots, Aigar Kostabi, Meelika Välimäe, Karl Abro, Kaili Pern ja Kahro Kivilo. Koraale mängiti terve koorina neljahäälselt, mõni salm vahelduseks madalate vaskedega 3-häälselt ja kõlas ka cantus firmus 1-häälselt – siis võis kuulda, et kogudus tõesti hõiskas pasunatega kaasa laulda. Enamasti andis tempo ette orel (Mai Mänd). Lisaks esitati Canadian Brassi võrratuid seadeid ja armulaua ajal mängis Hageri kvartett. Usujulgusele julgustas

tust paludes-soovides. Tanel Ots ilmestas oma sõnavõttu osavalt pilli puhudes, mängides iidset, kuid mängukorras helikonil. Selle pilliga käib kaasas Hageri pasunakoori lugu. Tanel laenas selle pilli kümmekond aastat tagasi, et innustada Saku priitahlikke pritsumehi, nüüd tõi ta selle tagasi ja ulatas just Elarile hoida, sest tema suguvõsa käes on see helikon mänginud põlvest põlve: teiste hulgas vanaisa Mihkel Kännola ja isa Tõnu Lend. Põlvkondade ja suguvõsade kaupa hoiabki pasunakoor kokku: Mihkel Kännola tütar Ester mängib abikaasa kõrval metsasarve, tütrepoeg

Ruben trompetit. Agu Kaljuste on teeninud Issandat pasunakooris juba 58 aastat, mänginud koos oma isa, laste ja väimehe Juhan Pölluga, nüüd oli esimest korda ta kõrval trompetistist lapselaps Noah Seppel. Pasunakooris ei mängi ainult sugulased, kandvad jõud tulevad: Siim Aben Viimsist, Ervin Aigro Jõelähtmest, Mattias ja Magnus Moosaar ning Markus Vind Kohilast.

Lõpukontserdi eel ja ajal kasutati meeldivalt tänapäeva meediavõimalusi: nii võis näha Hageri pasunakoori enda videot 70. aastapäevast (leitav Youtube'ist), ETV Maa-hommiku saadet (järelvaadatav ETV-st) ja pildirida ammus-

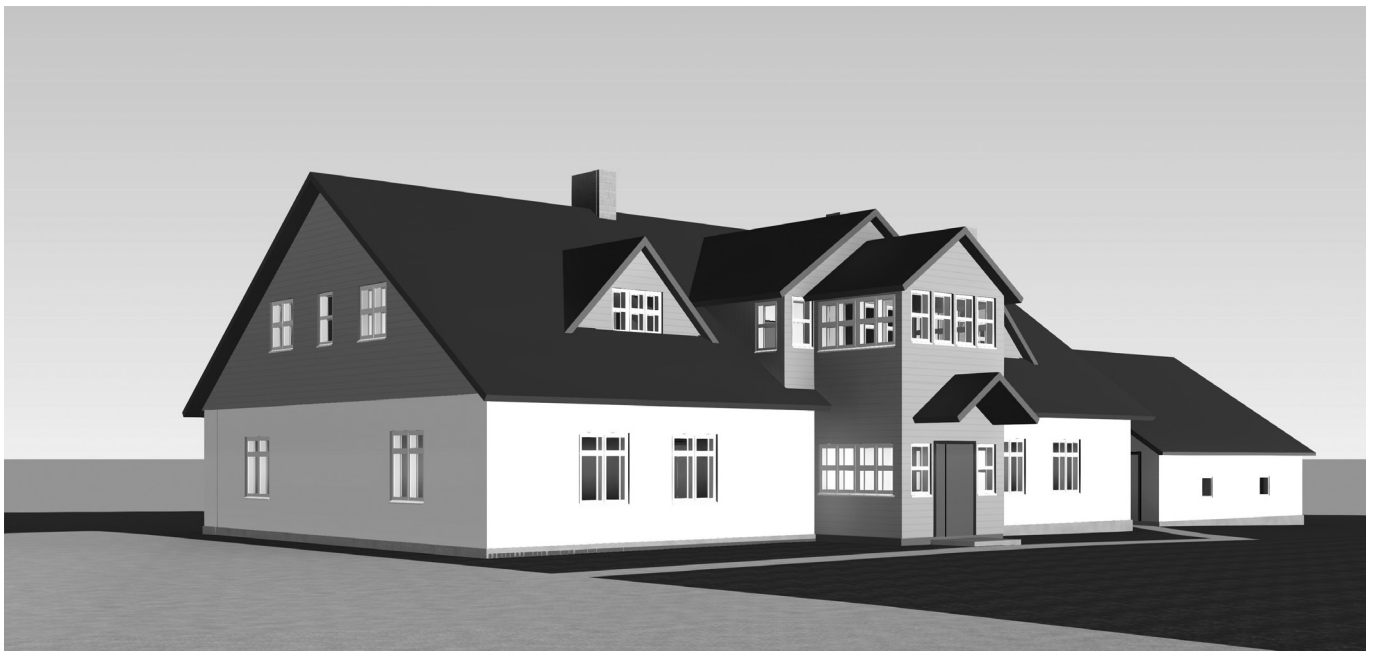
test aegadest tänaseni. Kontserti alustas Hageri koguduse pasunakoor, kasutades kahes loos ka fonogrammi ning andes viimase pala sujuvalt üle videos Canadian Brassile, kelle seaded on tõelised lemmikud. Sellise „soojenduse“ järel mängis oma lood nüüdseks 22 aastat tegutsenud Kose Kiriku Pasunakoor, kinnitades oma muusikat 92. psalmi sõnadega. Värskest 25-aastaseks saanud Rapla pasunakoor pani seljad kokku Kohila Kunstide Kooli noortega. Kontserdi lõpetas muidugi pasunate ühendkoor. Hea on tänada Issandat ja mängida sinu nimele, Kõigekõrgem. (Ps 92:2)

Kogudusemaja remont 2022

Juhan Pöld

Üks vanimaid ja väärikamaid hooneid Hageri südames on meie kogudusemaja, mille valmimisaasta on Ehitisregistri järgi 1797 ning tol ajal oli see köstrimajaks. Põlenud puit-hoone asemele ehitati paekivist ühekorruseline maja, mis on väärikalt teeninud Hageri kogukonda ja kogudust. Läbi aegade on hoones tehtud uuendusi ruumipaigutuse osas, kuid kandeseinad ja koguduse ühisruumid on püsinud. Viimane

hind kõrge. Et energiat võimalikult efektiivselt kasutada, tuleb hoone komplekselt rekonstrueerida. See tähendab, et uuendamist vajavad ka hoone välispiirded ehk välisseinad, põrandad, aknad, uksed, katus, kuna needki on amortiseerunud ja ei pea piisavalt sooja. Väga oluline on ehitada soojatagastusega mehhaaniline ventilatsioonisüsteem. Kõik nende ehitusosade uuendamised viivad olukorrani, kus tuleb

Kogudusemaja eskiis. Autor: Juhan Pöld

põhjalik rekonstrueerimine toimus 1990ndate alguses. Kasutusele võeti pööningukorrus kirikuõpetaja eluruumide tarbeks ja hoone põhjaküljele ehitati abiruumid, säilitades maksimaalselt vana hoone arhitektuurse mahu, austusest arhitektuuripärandi vastu. Tookordse renoveerimise projekti autor oli arhitekt Tiit Kaljundi, kes on ka mujal Eestis kogudusemaju projekteerinud. Nüüd on sellest möödas 30 aastat ning juba mõnda aega on juhatus planeerinud küttesüsteemi uuendamist maaküttele. Praegune küttesüsteem hakkab amortiseeruma, katlakütmine on eraldi töö ning küttepude

mõelda ka uuele viimistlusele, sisustusele ja tehnosüsteemidele. Kuna aga koguduse ressursid on piiratud ja nii suuri toetusi selle jaoks ei ole ette näha, siis otsustasime teostada tööd etapiti. Esimene etapp oli küttesüsteemi uuendamine, millega alustasime kevadel. Nüüd võib lugeda selle lõppe- nuks, kuna maasoojuspump on paigaldatud ja töösse häälestatud. Võimalikult efektiivse tulemuse saavutamiseks tegime esimesel korrusel kõik põrandad uued. Vanad põrandad lõhkusime välja ja osaliselt tuli ka pinnast välja vedada, et uue põranda soojustus ära mahuks ja saaks valada põrandaküttega

Fotod: Juhan Põld

raudbetoonplaadi. Töö oli väga mahukas, kuid tänu tublile ehitusmeistrile ja ustavatele koguduse talgulistele jõudsime võiduka lõpuni. Töö oli väga tolmune, mis nõudis kaitsevahendite kasutamist, päeva lõpus tulime majast välja söekae-vurite nägudega. Töö oli füüsiliselt raske, kuid andis mõnusa kehalise koormuse, mida ei põlanud ära ka naisterahvad. Talgutöid saime teha ainult tööpäevade õhtutel, kuna päeval oli igaühel leivateenimine ja suvi on ka puhkuste aeg. Kokku käis abiks umbes 25 inimest, aga korraga oli kohal keskeltäbi 5 abilist. Töötunde tuli inimese kohta umbes 250.

Edasi jätkati töid juba professionaalide poolt. Põrandaküttesüsteemi koos maasoojuspumbaga paigaldas OÜ Soojuskeskus. Maaküttetorustiku paigaldamiseks oli vaja saada kooskõlastus muinsuskaitseametilt, kuna asume muinsuskaitsealal, samuti naabritelt. Selleks tuli ka mõned puud maha võtta. Puud oleks tulnud maha võtta nii või teisiti, kuna need olid suured, vanad, mädanikkahjustustega ja lisaks asusid hoonele liiga lähedal. Ohverdasime ka õunaaia. Maapinna

ettevalmistamise tegime ka talgutööde korras. Maaküttetorustiku paigaldas Kohila ettevõtte MJ Aiavalgustid OÜ. Tänu Jumalale, on see ehitusetapp edukalt lõpule jõudnud. Hetkel on koostamisel ehitusprojekt hoone rekonstrueerimise kohta tervikuna, et jätkata järgmisel aastal remonttöödega.

Hoone välisilme muutub vintskappide ja katusematerjali osas, sisearhitektuuriliselt muutub veidi ka ruumiplaneering. Olemasolevate vahenditega suudame veel paigaldada esimese korruse aknad. Kui majas on juba soe sees, siis saame jätkata ruumhaaval esimese korruse põrandate viimistlemisega, sellega kaasneb ka seinte alumise osa taastamine, mis vanade põrandate lammutamisel kahjustada said.

Järgmine suur ehitusetapp, mille peab korraga teostama, on katuse uuendamine koos vintskappide ja soojustamisega. See tähendab, et tuleb teha uus katus, kuna jupikaupa ilmastikukindlalt teostamine on tülikas. Samuti on tarvis katusekorruse otsaseinad uuesti soojustada ning paigaldada uued

Foto: Sigrid Põld

aknad. Seejärel tulevad teise korruse sisetööd, mis hõlmavad terves ulatuses põrandate uuendamise koos põrandaküttega. Kuna tegemist on vana majaga, ilmneb ehituse käigus kindlasti „üllatusi“, mis vajavad lahendamist ja ettearvamatuid ressursse. Tegemist on suure projektiga, mida edasi lükata enam ei saa.

Hetkel on koguduse rahaliste vahenditega võimalik saada esimesele korrusele küte sisse ning vahetada aknad. Viimistluse tegemiseks on vaja taas vahendeid koguda. Kõik tööd nõuavad ressursse ning teostatakse koguduseliikmete abiga. Suur tänu Kohila vallale ja kõigile teistele annetajatele. Siinkohal kutsume kõiki, kel võimalik, koguduse ettevõtmisi

jätkuvalt toetama. Ülekande saab teha koguduse pangakontole: EELK Hageri kogudus. EE311010802003930006 (SEB)

Majanduslike vahendite kogunemist ei saa prognoosida, mistõttu on ehitustööde teostamist ajaliselt keeruline määratleda, aga optimistliku plaani kohaselt võiks 2023. a. suvel võtta ette katuse ehituse, seal edasi sisetööd. Remonttööde lõplikku valmimise aega on raske ennustada, kuna elame praegu poliitiliselt ja majanduslikult keerulisel ja muutlikul ajahetkel, kuid optimistlikum prognoos võiks olla 2026. a. lõpp.

Koguduse elu remondi ajal

2022. a. teine poolaasta on möödunud kogudusemaja remondi tähe all.

Kogudusemaja on koguduse kodu. Küllap teab igaüks, mida tähendab kodu remont. Enamik meist on seda kogenud ja saanud tunda remondist tingitud ebamugavusi, kuna kõik peamised kogudusemajaga seotud tegevused on häiritud ja suunatud kuhugi mujale. Nii on näiteks õpetaja Jüri Vallsalu pidanud jutule soovijaid vastu võtma kirikus ja käärkambris. Leeritunnid on jätkuvalt toimunud kogudusemajas, teisel korrusel.

Loomulikult on kõik parema tuleviku nimel niisuguse olukorraga leppinud.

Lia Kaljuste:

Pühapäevakooli töö on remondi tõttu nõudnud pisut ümberkorraldamist nagu muudki ettevõtmised, mis toimusid kogudusemajas. Aga ega sellepärast midagi veel ära ei jää, lihtsalt oleme püüdnud leida teisi võimalusi. Esimesel korral olime kirikus ja osa aega sealsamas lastetoas. Koguduse maja teisel korrusel saab kasutada ühte radiaatoriga köetavat ruumi. Teisel korral mahtusid kõik küll sinna, aga pisut keeruline on, kui erinevad vanuserühmad on üheskoos. Isadepäeval olime taas osa aega kirikus ja seejärel suuremad jalutasid kirikuaias, meenutades eelmisi põlvkondi. Väikesemad läksid kogudusemaja teisele korrusele ja sinna suundusid hiljem ka suuremad, kasutades pisut aega kütmata ruumi. Loodame siiski, et mõne nädala pärast saab soe majja ja siis on võimalik alumisel korrusel asjad nii korraldada, et saame seal olla. Ootame väga!

Sigrid Pöld:

Kammerkoor Lambertus teeb proove pühapäeviti ja tavapäraselt ikka kogudusemajas. Remondi tõttu tuli leida aga uus lahendus. Tegime ühe korra kirikus, kuid ka see koht ei tundunud hea, kuna seal oli väga külm. Kiriku küte oli pühapäeval küll sisse lülitatud, kuid sellele vaatamata külmetasime ikka.

Ei jäänud muud üle, kui leida teine lahendus. See lahendus on üsna vana - teeme proove kodudes. Mäletan oma

Hageri kirikuaia kohvik, 20.08.2022. Foto: erakogu

lapsepõlvest, et ka koguduse segakoor või segaansambel tegi proove ühe ja teise laulja kodus.

Lambertusel on aga selline lugu, et mõlemad dirigendid elavad Hageris ja nii saab teha proove ühe ja teise dirigendi kodus, kuhu kõik lauljad kenasti ära mahuvad.

Kodus proovide tegemisel on omad plussid ja miinused.

Plussid on kindlasti need, et on väga tore koos olla, kodus olemises, soojas toas ja kui veel kooki ka pakutakse, siis on nagu lihtsalt mõnus äraolemine.

Miinuseks aga just see sama kodusoojus - kui on ikka liiga mugavad diivanid, köögist tulev koogilõhn ja mitte nii korralik toolil sirgelt istumine, siis see mõjutab kahtlemata ka lauluhäält ja laulmist.

Seetõttu arvan, et see lahendus on super, aga siiski ajutine.

Loodame, et kogudusemaja remont saab peagi valmis ja meil kõigil on hea taas seal koguneda.

Seni laulame kodudes ja tunneme osadust üksteisega koos olemisest.

Aivi Sepp:

Koguduse raamatukogu on praegu küll üsna õnnetus seisus. Kuidagi kurb on, et just raamatukogu juubeliaastal ja raamatukogude aastal on Hageri koguduse raamatukogu kokku pakitud ja silma alt ära. Soov oli küll raamatuid inimestele lähemale tuua ja nii sai kiriku tagaossa raamatukogu nurgake sisse seatud, kuid kahjuks ei ole see erilist huvi pakkunud ja uusi lugejaid juurde toonud...

Loodame siiski, et raamatukogu saab taas nähtavaks, kui remondijärgselt korrastatud ruumidesse tagasi kolime ja ukсед avame.

Soe tuba, lahke pererahvas, koogi- ja kohvilõhn – need on märksõnad, mis iseloomustavad kogudusemajas toimuvat **kirikukohvi**. Sellest oleme juba pikalt puudust tundnud.

Kammerkoor on küll täiesti ära hellitatud, kuna meie armas dirigent Merle on meile oma kodus enne lauluproovi lausa sooja suppi koos sinna juurde kuuluva hea ja paremaga pakkunud. Hõrkudest kookidest ja soojast taimeteest rääkimata. Kui taas kogudusemajja saame, siis tahame ka! 😊

15. detsembri õhtul kogunes Hageri kirikusse jõulukogudus - Kohila Männi lasteaia pere tuli jõule tähistama. Kuulati lugu kahest kirikukellast ning lapsed laulsid koos vanematega. Teiste seas musitseerisid ja panustasid kontserdi korraldamisse mitmed Hageri koguduse liikmed, kelle lapsed käivad Männi lasteaias. Foto: Külli Enula

Hageri palvemaja sai toetust Kohalikust omaalgatuse programmist

2021. aasta sügisel kirjutasime taotluse Kohaliku omaalgatuse programmi, et saaksime toetust palvemaja köögitehnika soetamiseks. Tehnika, mida vajame palvemajja, pole päris sama, mida kodus kasutame. Nõudepesumasina pesuprogramm peab kestma maksimaalselt paar minutit, et jõuaks suurema koguse kiirelt ära pesta. Kodustes tingimustes koliseb pesumasin tihti mitu tundi. Võimsam ja kiirem ehk siis tööstuslik masin maksab aga kordades rohkem, kui koduseks tarbeks mõeldu. Lisaks oli vaja külmkappi, kohvimasinaid, veekeetjat jm väiksemat tehnikat.

Suur rõõm „tuli õuele“, kui selgus, et taotlus rahuldatakse täielikult ja saamegi soetada vajaliku tehnika.

Käesolevaks hetkeks on kõik vajalikud masinad palvemaja köögis, aruanne on esitatud ning mitmed masinad leidnud juba ka kasutust.

Täname Kohaliku Omaalgatuse programmi eksperte, kes meie taotlust hindasid toetuse vääriliseks.

Järgmiseks sammuks on köögimööbli tellimine ning siis tulebapid ka nõudega täita. Ikka selleks, et palvemajja kogunevad inimesed saaksid ka ühises söögilauaosaduses olla.

Lauluraamatud, lauluraamatud, lauluraamatud!

Sigrid Pöld

Just nii võiks hetkel nimetada minu tegemisi ja toimetamisi. Eesti luteri kiriku uue lauluraamatu väljaandmisega tegelemisest, millega olen seotud aastast 2017, on tänaseks kujunenud mu igapäevane töö. Kunagi aga ei tea, millal üks või teine töö, tegemine, otsus, projekt vms järgmise asjani viib. Mina olen end täna mässinud kolme lauluraamatu väljaandmisega, neist kaks ilmuvad kusagil mujal riigis.

Meie enda, koduse lauluraamatu valmimine on selles järgus, kus lubatud 900 laulu on peaaegu kõik välja valitud. Väiksemaid vangerdusi veel toimub, kuid samaaegselt käib juba kibe redigeerimistö lauludega, mis kindlalt raamatusse minemas. Eelkõige tegeleme hetkel praegusest lauluraamatust ülevõetavate lauludega, mida meie keeleteoimkond parendab ehk vajadusel pisut tekste kaasajastab või teeb suisa uue tõlke. Rütmitoimkond vaatab üle rütmid ja noodid ning harmooniatoimkond lisab laulule akordimärgid. Seejärel kogun mina kõik ettepanekud kokku ja vahendan need noodigraafikule.

Sellise tööga oleme jõudnud nii kaugele, et tänaseks on valminud 86 laulu noodigraafika. Töö ei edene väga kiirelt, kuna enamus panustab vabatahtlikult, teiste tööde ja toimetuste kõrvalt. Siiski võib väikese vahekokkuvõtte teha ja öelda, et lauluraamatusse on tänase seisuga tulemas Eesti

heliloojatelt (kokku 69 erinevat heliloojat) 119 laulu, rahvakoraale 56, regilaule 27, luterlikke tuumiklaule 191, noorte- ja lastelaule 93 jne.

Mulle endale tundub järjest enam, et oleme lauluraamatut koostades üsna konservatiivsed. Eestlased ilmselt ei võta väga kergelt omaks uuendusi, eriti kirikus. Seetõttu peab toonitama, et praegusest lauluraamatust võetakse üle 400 laulu, mis moodustab peaaegu poole uuest raamatust, aga ka uute laulude hulgas on üsna suur hulk vanemat laulurepertuaari.

Samal ajal olen ma üsna üllatuslikult „sattunud“ kahte rahvusvahelisse töögruppi, kus samuti lauluraamatute koostamine käsil. Esimene neist valmistab ette 2023. aasta juunis Eestis asetleidva Euroopa Kirikute Konverentsi assamblee lauluraamatu. Tegemist on mahult väikese trükisega, ilmselt tuleb sinna umbes 40 laulu üle maailma. Töö on põnev, ent nagu ikka rahvusvahelistes töögruppides, pingeline. Pinget tekitavad keeleoskus või -oskamatus, aga ka väga erinevad töömeetodid ning rahvuslikud eripärad. Mina olen kärsitu ja konkreetne. Sooviks, et kui teeme tööd, siis alguses on teemade arutelu, kõik saavad ideid pritsida ja siis asume asja kallale ehk hakkame konkreetseid ülesandeid täitma – kes otsib laule, kes otsib tõlkeid, kes tegeleb palvuste koostamisega, kes peajumalateenistuse kokku panemisega jne. Töö

Üks osa Luterliku Maailmaliidu lauluraamatu komisjoni liikmetest Eestist, Rootsist, Malaisiast ja Saksamaalt Leipzgis, november 2022. Foto: erakogu

sellises segameeskonnas, kus osalejad Itaaliast, Saksamaalt, Inglismaalt, Belgiast, Serbiast ja Eestist, õpetab kannatlikkust. Kohati ka sellist „las minna“ mentaliteeti, mis pole mulle üldse omane, aga mida rohkem ma seda rakendan, seda rahulikum on enda elu – ei mõtle, ega muretse üle. Olen kindel, et kõik saab tehtud!

Teine töögrupp, kuhu ma sattusin veel rohkem kogemata, on Luterliku Maailmaliidu uus lauluraamat, mis peaks valmima aastaks 2024. See on omamoodi juubeliväljaanne, mis tähistab 1524. aastal ilmunud Martin Lutheri „Acht Liederbuchi“ 500. aastapäeva. Nii ma siis lendasin novembri lõpus Leipzgis, kus veetsin neli väga intensiivset tööpäeva, taaskord ainult ingliskeelses seltskonnas. Püüdsin pihta saada, mida tegema hakatakse, mida minult oodatakse ja kuhu me välja jõuda soovime. Kaks esimest päeva olid põnevad, aga mida aeg edasi, seda segasemaks asi läks ja mul oli juba tunne, et selle raamatuga me küll kaugele ei jõua. Kui selle õhema tegemisel on peamised osalejad Euroopast ja vaatamata rahvusele oleme siiski töövõtetes sarnased, siis see raamat, mis peaks 2024 ilmuma, kaasab tööühma inimesed ka Aafrikast, Aasiast, Ameerikast jne. Vaatamata kahe esimese päeva „kaose tundele“, toimus kolmandal siiski selginemine. Sakslasest tööühmajuht oli teema siiski enda jaoks läbi mõelnud ning hakkas lõpuks praktilisi ülesandeid jagama. Mina olen vastavalt oma päritolule Ida-Euroopa tööühmas, kuhu kuuluvad veel esindajad Poolast, Rumeeniast ja ilmselt ka Lätist. Peame leidma meie piirkonnast parimad 25 laulu, mille vanus ei tohi olla rohkem kui 50 aastat. Just seda kritee-

riumit silmas pidades jäin mõtlema, et meie uues lauluraamat on selliseid noori laule õige vähe. Suurem rõhk on siiski vanematel lauludel.

Niisiis käib töö mitmel rindel, erinevates komisjonides ja erinevate tähtaegadega. See kõik on ülipõnev, kuigi peab ütlema, et välismaal toimuvad kohtumised kipuvad olema 12-13tunnised tööpäevad, kus vaevu-vaevu saad üldse nina siseruumidest välja pista ja töövõline aeg on ainult öösel. Siis on hea leida mõni tore koht, kus maha istuda ja arutada erinevate rahvuste, riikide, kirikute, laulude ja lauluraamatute üle. Seeläbi leiab alati uusi tutvavaid ja saab luua väga kasulikke kontakte üle maailma. Saksamaal näiteks tutvusin Malaisia tütarlapsena, aga ka kuulsa USA heliloojaga ning vingi Taani lauljannaga. Küllastasime I adventi eelõhtul Lutheri linna Wittenbergi, kus toimus lossikirikus (selle kiriku uksele riputas Luther oma teesid) õhtupalvus. Oli imeline kuulata, kuidas meie tööühma liikmed kaasa teenisid! Kes mängis kitarri, kes laulis, kes mängis orelit, kes saksofoni... Fantastiliselt andekad ja professionaalsed inimesed! Sellised hetked on aukartustäratavad.

Tahaks nii väga loota, et ma pole neisse toimkondadesse „juhuslikult“ sattunud, vaid need on ettemääratud sammud, mis kõik on alguse saanud sellest, et „panin käe adra külge“ ehk siis olin nõus meie enda lauluraamatu tööühma projekti juht olema. See töö on minu jaoks ääretult põnev, kuigi mida aeg edasi, seda suuremaks muutub ärevus, kas meie raamat saab ikka aastaks 2025 valmis? Peab saama! Usku peab olema.

EELK teeneteristi tunnustusmärgi saajad

EELK peapiiskop Urmas Viilma ja Mai Mänd. Foto: Erik Peinar

EELK peapiiskop Urmas Viilma ja Juhan Pöld. Foto: Erik Peinar

Koguduse teise poolaasta kroonika 2022

- 02.07 Rapla kirikumuusika festivali kontsert Hageri palvemajas: Andre Maaker ja keelpillikvartett Prezioso
- 03.07 Jumalateenistus. Leksioone luges: Arne Mänd
- 12.07 Jumalateenistus. Leksioone luges: Agu Kaljuste
- 17.07 Jumalateenistus. Leksioone luges: Tõnu Lend
- 24.07 Jumalateenistus. Leksioone luges: Aivi Sepp
- 31.07 Jumalateenistus. Teenis õp. Erkki Juhandi. Leksioone luges: Agu Kaljuste
- 07.08 Jumalateenistus. Teenis õp. Erkki Juhandi. Leksioone luges: Juhan Pöld
- 14.08 Jumalateenistus. Teenis õp. Erkki Juhandi. Leksioone luges: Arne Mänd
- 20.08 Hageri Kirikuaia kohvik (Kohila hoovikohvikute raames) Orelikontsert – Anna Humal ja Arno Humal. Kirikutuvustus – Jüri Vallsalu. Kohvik
- 21.08 Jumalateenistus. Teenis õp. Erkki Juhandi. Leksioone luges: Agu Kaljuste
- 27.08 Tallinna Kammerorkestri kontsert: Vaikne muusika. Dirigent Tõnu Kaljuste
- 28.08 Jumalateenistus. Leksioone luges: Arne Mänd
- 04.09 Jumalateenistus. Leksioone luges: Agu Kaljuste
- 11.09 Hageri kiriku 130. aastapäeva jumalateenistus. Jutlustas Röpina koguduse õpetaja Urmas Nagel. Leksioone luges Lauri Lend. Laulis kammerkoor Lambertus
- 17.09 Vennastekoguduse tund palvemajas. Mängis koguduse pasunakoos
- 18.09 Hageri palvemaja 204. aastapäev.
- Kell 10.00 Piiblitund palvemajas: Tartu Pauluse koguduse abiõpetaja Marek Roots. Mängis pasunakoos.
- Kell 12.00 Jumalateenistus kirikus. Jutlustas: õp. Marek Roots. Leksioone luges Jüri Vallsalu.
- Kell 15.00 Palvemaja aastapäeva koosolek. Vennastekoguduse peavanema Eenok Haamer'i tervituse luges ette Agu Kaljuste. Kõnelesid: Arne Mänd, Laine Pootsmaa, Valter Ots, Marek Roots, Tõnu Lend, Viljar Liht, Tanel Ots, Jüri Vallsalu. Laulsid Marta Pöld ja Paul Mihkel Maasalu, kitarril saatis Elari Lend, mängis pasunakoos
- 22.09 Vastupanuvõitluse päev
- Kell 16.00 Eesti Riigivanemate mälestusjumalateenistus. Jutlustas EELK peapiiskop Urmas Viilma. Riigivanemate mälestamine. Päevakohase kõne pidas MTÜ Konstantin Pätsi Muuseum juhatusel liige Trivimi Velliste. Mängis Ervin Aigro tromboonil, saatis Mai Mänd orelil
- 25.09 Jumalateenistus. Leksioone luges: Arne Mänd
- 01.10 Leerikursuse algus
- 02.10 Kell 12.00 Jumalateenistus. Leksioone luges: Arne Mänd
- Kell 17.00 Tänujumalateenistus Tallinna Piiskoplikus Toomkirikus. EELK autasude üleandmine. EELK teeneteristi tunnustusmärgi said organist Mai Mänd ja juhatuse esimees Juhan Pöld.
- 09.10 Lõikustänupüha jumalateenistus. Pühapäevakooli algus. Leksioone lugesid: Paul Lilleoja ja Johannes Flensburg Lend. Orelimuusika, organist Mai Mänd. Laulis Marta Pöld
- 16.10 Kolmanda pühapäeva kuulutustund. Kõnelesid Arne Mänd, Tõnu Lend, Taavo Raun.
- Jumalateenistus. Leksioone luges: Agu Kaljuste. Laulis kammerkoor Lambertus, kes tähistas oma 29. aastapäeva
- 23.10 Jumalateenistus. Leksioone luges: Tõnu Lend. Mängis Ervin Aigro tromboonil
- 30.10 Jumalateenistus. Teenis õp. Erkki Juhandi. Leksioone luges: Arne Mänd. Laulis naiskoor Ilo, dirigendid Anneli Surva ja Irene Schifrin. Väike kontsertosa ka pärast jumalateenistust
- 02.11 Hingedepäeva orelimuusikaga hardusethk. Orelil Mai Mänd
- 06.11 Jumalateenistus. Leksioone luges: Arne Mänd. Mängis pasunakoos, kes tähistas oma 75. aastapäeva. Kaasa teenisid Kose kiriku pasunakoos, Rapla pasunakoos ja Kohila Kunstide Kooli vaskpilliõpilased ja -õpetajad.
- Kell 14.30 Pasunakooside kontsert Hageri rahvamajas
- 13.11 Isadepäev. Valvamispuhapäev. Jumalateenistus. Leksioone lugesid: Andreas Flensburg Lend, Joanna Elise Reinaru. Laulis Marta Pöld
- 20.11 Kolmanda pühapäeva kuulutustund. Kõnelesid: Agu Kaljuste, Aivi Sepp, Taavo Raun.
- Igavikupühapäeva jumalateenistus. Leksioone luges: Taavo Raun. Mängis Mati Tivar saksofonil
- 27.11 Esimese adventi jumalateenistus. Leeripäev. Leksioone lugesid leerilapsed. Mängis Ervin Aigro tromboonil
- 04.12 Piiblitund. Teise adventi jumalateenistus. Leksioone luges: Arne Mänd. Laulsid: solist Merit Männiste ja EKRE segakoos. Koorijuht Marek Lobe. Kontsertosa ka vahetult peale jumalateenistust
- 10.12 Kammerkoor Lambertus laulmas ja pasunakoos mängimas Kohila jõuluvõlumaal
- 11.12 Kolmanda adventi jumalateenistus. Leksioone luges: Arne Mänd. Musitseerisid Kohila Kunstide Kooli muusikaõpilased
- 18.12 Kolmanda pühapäeva kuulutustund. Kõnelesid: Arne Mänd, Agu Kaljuste, Taavo Raun.
- Neljanda adventi jumalateenistus. Mängis puhkpilliorkester Saku. Kontsertosa vahetult peale jumalateenistust.
- Kammerkoor Lambertus Tallinna Kalju Baptistikoguduse 120. aastapäeval laulmas
- 21.12 Kell 19.00 Koit Toome ja ansambel Noorkuu jõulukontsert. Piletid Piletilevist
- 24.12 Jõululaupäev 16.00 Jõuluõhtu jumalateenistus. Laulab kammerkoor Lambertus. Mängib koguduse pasunakoos.
- 18.00 Jõuluõhtu jumalateenistus. Tromboonil Ervin Aigro, orelil Mai Mänd, laulab Lauri Lend.
- 25.12 Esimese jõulupüha perejumalateenistus. Laulab Marta Pöld
- 19.00 Birgit Sarrapi ja Uku Suviste jõulukontsert „Ilus aeg“. Piletid Piletilevist
- 30.12 Kell 19.00 Tõnu Raadiku, Inga Lunge ja Toomas Lunge jõulukontsert „Aeg olla koos“. Piletid Piletilevist
- 31.12 Vana-aasta õhtu jumalateenistus

Märkus: Kui pole märgitud teisiti ja oli nn. tavaline pühapäev, siis toimus alati jumalateenistus ja jutlustas õpetaja Jüri Vallsalu. Orelil organist Mai Mänd.

TEATED

EELK Kirikukogu otsusega on **soovitat igaaastane LIIKMEANNETUS 1% INIMESE SISSETULEKUST NÄIDIS:**

Kuu sissetulek:	Liikmeannetus aastas:
100.-	12.-
300.-	36.-
500.-	60.-
800.-	96.-
1000.-	120.-
1500.-	180.-
2000.-	240.-

* Igaaastane liikmeannetus on koguduse liikme kohustus oma koguduse ees.

* Liikmeannetust on võimalik tasuda ka osade kaupa

* Liikmeannetust on võimalik tasuda sularahas koguduse kantseleis või pangapäevakandega koguduse pangaarvele. Sularahaga tasumise puhul saab inimene sellekohase kviitungi.

* Koguduse pangaarve: SEB, a/a EE311010802003930006

* Pangas on võimalik teha vastav leping, et pank ise kannab liikmeannetuse kokkulepitud sagedusega kogudusele üle.

* Ülekandele tuleb märkida, kelle eest ja mis perioodi eest liikmeannetus tehakse.

* Liikmeannetuselt on võimalik saada järgmisel aastal maksuametilt tulumaksu osa tagasi. Kasutage seda võimalust.

*Vajaduse korral annab kogudus sellekohase tõendi.

Koguduse juhatus tänab kõiki, kes on oma annetusega kogudust toetanud.

LEERIKURSUSED

Kevadine leerikursus algab laupäeval, 4. märtsil 2023.

Leeritunnid on laupäeviti kell 10-12.

Leeripäev toimub esimesel nelipühäl, 28. mail 2023

Leerikursustel osalemise soovist andke teada koguduse õpetajale tel 56453660 või e-postiga hageri@eelk.ee

Jumalateenistused Hageris
pühapäeviti algusega kell 12.00

*

Iga kuu kolmandal pühapäeval 10.30 **kuulutuse tund** kirikus

*

Pühapäevakoolitunnid toimuvad Hageris alates Lõikustänupühast Emadepäevani iga kuu teisel ja neljandal pühapäeval algusega kell 12.00. kogudusemajas.

Info Lia Kaljuste tel: 56914663

Mikk Liblik tel: 53450486

Jumalateenistuse ajal saavad lapsed olla kiriku läänetiiva rõdualuses lastetoas

*

Koguduse kammerkoor "Lambertus"

Sigrid Pöld tel: 5214339

Merle Liblik tel: 5545727

Koguduse puhkpilliorkester

Joel Ots tel: 56622896

Muusikakollektiividesse oodatakse rõõmsalt kaasa lööma!

RAAMATUKOGU

Raamatukogu on 2023. a. avatud iga kuu

2. ja 4. pühapäeval

enne jumalateenistust kell 11:30-12:00.

Suveperioodil on raamatukogu suletud (juuni-september).

Täpsem info: <https://hagri.blogspot.com>

Infolehe "Hageri Kirik" koostajad ootavad ettepanekuid ja kaastööd järgmise lehenumbri valmistamiseks.

Samas tänavad kõiki, kes käesoleva numbri valmimisele kaasa aitavad.

Lehe koostasid: Aivi Sepp (aivi.sepp17@gmail.com) ja Juhan Pöld (juhan.pold@gmail.com)

Küljendus ja kujundus: Aivar Kaseste. Trükikoda: **KATARIINA** PRINT

EELK Hageri Lambertuse kogudus
Registr. nr: 80209464
A/a EE311010802003930006
www.eelk.ee/hageri, hageri@eelk.ee

Koguduse kantselei: Hageri kirikla,
Raplamaa 79701
Tel. 4836121 ja 56453660 (õpetaja)